

Zapowiedź: Posiedzenie Rady Bezpieczeństwa Narodowego

Dziś, w czwartek 24 czerwca br. o godz. 14.00 w Belwederze, odbędzie się posiedzenie Rady Bezpieczeństwa Narodowego zwołane przez wykonującego obowiązki Prezydenta RP marszałka Sejmu Bronisława Komorowskiego. Spotkanie będzie poświęcone nowej polskiej strategii wobec Afganistanu.

Tezy do dyskusji dla członków Rady Bezpieczeństwa Narodowego

Sytuacja w Afganistanie systematycznie pogarsza się. Nie widać perspektyw na zahamowanie tej tendencji. Ruch oporu jest coraz aktywniejszy i silniejszy. Uzyskuje świadomą lub wymuszoną akceptację ludności afgańskiej. Centralne władze afgańskie utraciły wiarę w możliwość powodzenia koalicji międzynarodowej. Siły bezpieczeństwa Afganistanu, zwłaszcza policja, budowane dużym kosztem międzynarodowym, przechodzą coraz częściej na stronę rebeliantów.

NATO jest już strategicznie zmęczone Afganistanem. Ma ogromne trudności z podjęciem jakiegokolwiek nowej inicjatywy. Czekając biernie na rozwój wypadków. Zapowiedź wycofania się Kanady i Holandii można oceniać jako początek odpływu sojuszników, który już w przyszłym roku może zacząć przybierać formę nie dającego się zahamować odwrotu, grożącego katastrofą strategiczną NATO. Dla Polski oznaczałoby to poważne osłabienie najważniejszego zewnętrznego filaru naszego bezpieczeństwa.

Polska także znalazła się w strategicznym pacie w Afganistanie. Nie stać nas w żadnym wypadku politycznie, ekonomicznie i wojskowo na dalsze zwiększanie swego zaangażowania. Tymczasem zadania, jakie już na siebie wzięliśmy, przerastają możliwości naszego kontyngentu. Sytuacja taka zwiększa nadmiernie ryzyko dla polskich żołnierzy, a w szerszym odbiorze publicznym coraz bardziej podważa sens naszej misji. Musimy szukać wyjścia z tej patowej sytuacji z tendencją do jej pogorszenia się.

Dlatego konieczna jest korekta dotychczasowej polskiej strategii wobec Afganistanu. Powinny jej przyświecać dwa główne cele: ratować NATO (jako swój ważny filar bezpieczeństwa) przed strategiczną katastrofą w Afganistanie oraz uchronić się przed ugrzęźnięciem na trwałe w pułapce operacyjnych sprzeczności między skalą i charakterem zadań a możliwościami, a także przed negatywnym wpływem zaangażowania afgańskiego na utrzymywanie zdolności obronnych sił zbrojnych w kraju.

Oznacza to, że nowa polska strategia wobec Afganistanu powinna obejmować dwie części: sojuszniczą i narodową. W pierwszej należałoby zawrzeć polskie propozycje zmiany strategii NATO wobec Afganistanu. W drugiej zaś - określić narodowe działania stosownie do rezultatów starań o zmiany w strategii sojuszniczej.

Na dzisiejszym posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa Narodowego zostaną rozpatrzone główne problemy nowej polskiej strategii wobec Afganistanu:

Problematyka sojusznicza – propozycje zmian w strategii NATO wobec Afganistanu:

- › Zredefiniowanie celu zaangażowania: z ofensywnego na defensywny, tzn. zrezygnowanie z zamiaru

wewnętrznego przekształcenia Afganistanu w spolegliwego sojusznika na rzecz planu ubezpieczenia strategicznego przed zagrożeniami, jakie Afganistan urządzony wedle własnej woli Afgańczyków będzie jeszcze przez wiele lat nadal generował dla świata zewnętrznego.

- › Zmiana statusu operacji NATO w Afganistanie z dowolnej na jednakowo obowiązkową dla wszystkich, z niesolidarnej w solidarną (zniesienie narodowych ograniczeń operacyjnych i opracowanie wewnątrzsojuszniczej rotacji kontyngentów).
- › Zmiana koncepcji strategicznej: w wymiarze politycznym – z prób budowy państwa afgańskiego od góry, od władz centralnych, na oddolną afganizację tego procesu; w wymiarze militarnym – z wymuszania bezpieczeństwa wewnątrz Afganistanu na wojskową osłonę z zewnątrz przed rozlewaniem się zagrożeń poza granice Afganistanu (osłona granic, blokada powietrzna), z jednoczesnym selektywnym zwalczaniem grup terrorystycznych (Al Kaida).
- › Opracowanie strategii wyjścia NATO z Afganistanu, przyjmując jako punkt odniesienia nakreślony przez prezydenta Obamę rok 2011 jako rok rozpoczęcia wycofywania.

Problematyka narodowa:

- › Zrównoważenie (zbalansowanie) zadań operacyjnych kontyngentu z jego możliwościami (albo zmniejszenie skali i bojowego charakteru zadań albo ograniczenie wielkości strefy).
- › Zredukowanie liczebności kontyngentu i w konsekwencji zrezygnowanie w ogóle ze strefy odpowiedzialności.
- › Zakończenie zadań bojowych i przejście do zadań niebojowych w ramach rotacji wewnątrzsojuszniczej (np. logistycznych, wsparcia operacyjnego).

Jeślioby obydwie nasze inicjatywy nie uzyskały akceptacji całego NATO i sojusz nie mógł podjąć żadnej decyzji (ani o przekształceniu statusu operacji w obowiązkową, ani o planowym wycofaniu się) powinniśmy definitywnie zakończyć nasz udział w kampanii afgańskiej, czyniąc to oczywiście w sposób zawnazaplanowany i uzgodniony z sojusznikami. Realną perspektywą może być rok 2012.

Sekretarz Rady Bezpieczeństwa Narodowego
Stanisław Koziej

[Tweetnij](#)